

Idébogen egner sig også som inspiration til at komponere musik. Det skrev Lotte Rømer om i fagbladet for professionelle musikere, "**Musikeren**".

Ideer

Lotte Rømer, musiker, komponist og forfatter, har læst en bog om at sætte kreativiteten i system.

Kan man lære at blive en god musiker eller en dygtig komponist? Og kan man i det hele taget lære at være kreativ? I alle de år jeg har bevæget mig i den musiske verden, har diskussionen uafslutteligt kørt om dette - diskussionen om det autodidakte kontra det tillærte. Ikke mindst rockfolket har været talsmænd for en slags 'urkraft', som ikke behøver lærebøger og kurser - det originale og personlige, som man enten har eller ikke har. De autodidakte har ofte fremhævet dette som en nødvendighed, mens de 'lærde' har fremhævet lærermestrene og fundet vejen via metoder, øvelser og kurser.

Selv har jeg altid haft et ben i hver lejr. Som sanger, musiker og pædagog har jeg ofte benyttet mig af min barne- og ungdomsårs klassiske skoling, har nydt godt af al lærdommen. Derimod har min komponistvirksomhed i langt højere grad været præget af rockens uskoledede frihed, hvor ideer, ord og toner helst skulle komme fra en 'urfølelse', der ikke var belemret med regler og strategier.

Det var derfor med en både lettere overlegen holdning og en vis nysgerrig interesse, at jeg gav mig til at læse "Idébogen" af Dorte Nielsen. For når det kommer til stykket, kan man virkelig læse sig til at få gode ideer? Eller er den rigtige gode ide - uanset om det gælder musik eller andet kreativt arbejde ikke blot, når det kommer til stykket, betinget af et kunstnerisk talent, en personlig 'idébank', der er unik og fyldt med urkraft?

Bogen har undertitlen "Kreative værktøjer og metoder til idé- og konceptudvikling" og henvender sig tilsyneladende først og fremmest til mennesker, der arbejder med design, reklame, produktudvikling, tv eller andre tilsvarende områder. Men det interessante kunne jo være, hvis bogen også kunne være en hjælp til f.eks. musikere, komponister og andre, der brænder for at udtrykke sig kreativt.

Jeg gik i gang med at læse på et tidspunkt, hvor jeg var fyldt med energi og lige havde afleveret en kompositionsopgave, der godt nok havde voldt mig en del kvaler, men som viste sig at være rigtig tænkt og - hvis jeg nu selv skal sige det - løst ganske genialt. Min overlegne indfaldsvinkel fik derfor i første omgang overtaget. Jeg havde bogen med mig i tasken, læste lidt her og der i ledige stunder, men godt og vel halvvejs tabte jeg interessen og tænke, at denne bog måtte da være for mennesker, som virkelig havde problemer med at få ideer - og dermed ikke tilegnet mig!

Bogen blev af en eller anden grund liggende i min taske. Efter en ellers saliggørende tur til Nice vendte jeg hjem til en stor opgave, der skulle løses - og jeg ved faktisk ikke, hvad der skete. Måske var det efter-

året, regnen og kulden, der fik mit humør og min energi til at skrumpes ind til det rene ingenting. Jeg kom i hvert fald ingen vegne med min opgave, og jeg endte med at føle mig totalt ideforladt. Deadline nærmede sig, og en dum fredag gik det helt galt. I fire timer sad jeg bare og stirrede ind i væggen.

Mon ikke de fleste har prøvet det - de der tidspunkter, hvor man er kørt fast. De håbløse dage, hvor inspirationen svigter, hvor ideerne er som sunket i jorden, hvor tvivlen får overtaget og man spørger sig selv, hvorfra man nogensinde har fået den sindssyge ide, at man overhovedet har noget kreativt at byde på. Lysten er med ét forvandlet til pligt og al kreativitet er en by i Rusland - og selvfølgelig på et tidspunkt, hvor den ellers så spændende opgave på mystisk vis står faretruende nær deadline.

Hin fredag fik jeg efter mine fire timers vægstudier pludselig øje på bogen i min taske. Lettere modstræbende lagde jeg den foran mig og slog op på forordet:

Næste gang du går i stå og stirrer ind i væggen eller ned på det hvide papir, så kig i denne bog i stedet. Den er fuld af ting du kan gøre mens du venter på at få en god ide.

Dorte Nielsen opfordrede videre:

Brug bogen som du vil. Den er ikke skrevet for at blive læst, men for at blive brugt!

Jeg bladrede rundt i bogen, læste løsrevet og uengageret, indtil jeg mødte et kapitel med titlen "Start i den rette stemning". Det var da for åndsvagt! Men, jeg måtte jo give hende ret - min stemning var så sandelig alt andet end opløftende. Hun ævlede derefter videre om blandt andet humor, og hun tillod sig oven i købet at nedskrive halvanden side med mere eller mindre tåbelige vittigheder!

Efter den femte vittighed - "Hvor mange mænd skal der til at tapetsere et badeværelse? Tre, hvis du skærer dem ud meget tyndt" - kom jeg dog uforvarende til at grine. Jeg fnisede mig videre gennem resten af vittighederne og måtte derefter erkende, at mit humør allerede var steget adskillige grader. Jeg rettede ryggen, spiste mig en sen frokost og lod min nysgerrighed få overtaget. Idébogen havde i det mindste fået mig i en mere 'ret stemning', så jeg valgte at give Dorte Nielsen endnu en chance og tog fat på bogen fra en ende af.

Efter tre timer sad jeg med bordet fyldt af en masse ark med fjollede tegninger, ord, 'mindmaps' og skøre sætninger. Min ungdoms begejstring for at tegne havde pludselig fået et gevaldigt come-back, og selvom min opgave intet havde med billedverdenen at gøre, følte jeg mig ganske inspireret. Dorte Nielsen kom blandt andet med følgende råd:

Følg med inden for dit område, men søg altid inspiration udefra. Hvis du ønsker at skabe noget nyt, kan det ikke nytte noget kun at rode rundt i det alle andre inden for dit område går og laver.

Efter mine timer med Idébogens anvisninger havde jeg sågar fundet frem til en håndfuld gode ideer inden for mit felt, som jeg nu i det mindste kunne arbejde videre med. Tilmed havde jeg fået tjek på det vanskeligste i netop min konkrete opgave, nemlig at definere selve problemet.

Måske forestiller man sig, at en idébog enten må levere ideerne på et sølvfad eller må være en længere psykologisk afhandling om kreativ tænkning. Dorte Nielsens bog er ingen af delene. "Idébogen" er ligeså enkel som titlen: Nemlig intet mindre end en guide med værktøjer og metoder til at få ideerne til at flyde. Bogen er for det første herligt befriet for lange og indviklede forklaringer. Kapitlerne er korte og teksten kontant og præcis. Dernæst er der sideløbende illustrationer, eksempler og fotos, der i sig selv er yderst inspirerende og giver gode eksempler på tekstens indhold og ide.

Som Dorte Nielsen selv antyder, er bogen ikke særlig interessant som læsning. Bogen skal bruges. Der er ingen konkrete løsninger på forskellige typer opgaver, men der er til gengæld inspiration og masser af værktøjer til at finde ind til kreativiteten.

Det er næsten synd at hive yderligere sætninger og citater frem. Dorte Nielsens ord kommer nemt til at lyde letkøbte og indlysende, når de fjernes fra de kreative metoder, som er bogens essentielle indhold. Og med min egen oplevelse af førstegangslæsningen i baghovedet vil kortfattede eksempler ikke give det rette indtryk af indholdet. Det skulle da lige være de fire vigtige sætninger, som alle kreativt arbejdende mennesker sikkert kan have gavn af at huske:

Hvad er formålet med at kommunikere?

Hvem taler du til?

Hvad ønsker du de skal vide?

Hvad skal de føle og tænke?

Det er klart, at har man fra starten fuldstændig tjek på opgavens mål og er man i forvejen fyldt med inspiration og gode ideer, kan man trygt lade bogen blive på hylden. Og dog. Både mindmaps, kombinationsteknik, krydstænkning, metaforer eller brainstorming kan helt sikkert være med til at sætte ekstra krydderi på kreativiteten. Hvad disse ord konkret hentyder til, vil jeg dog undlade at forklare, men i stedet blot sige: Skulle du føle dig idéforladt eller være gået i stå, så prøv "Idébogen".

Den virker efter hensigten!

"Efter tre timer sad jeg med bordet fyldt af en masse ark med fjollede tegninger, ord, mindmaps' og skøre sætninger."